

EVROPSKI PARLAMENT

2004

2009

Dokument zasedanja

A6-0434/2008

10.11.2008

POROČILO

o pripravi evropskega načrta za upravljanje populacije kormoranov za zmanjšanje njihovega vedno večjega vpliva na staleže rib, ribištvo in ribogojstvo
(2008/2177(INI))

Odbor za ribištvo

Poročevalec: Heinz Kindermann

PR_INI

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	3
OBRAZLOŽITEV	8
IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU	12

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o pripravi evropskega načrta za upravljanje populacije kormoranov za zmanjšanje njihovega vedno večjega vpliva na staleže rib, ribištvo in ribogojstvo (2008/2177(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 2371/2002 z dne 20. decembra 2002 o ohranjanju in trajnostnem izkoriščanju ribolovnih virov v okviru skupne ribiške politike¹,
  - ob upoštevanju sporočila Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu o vlogi SRP pri izvajanju ekosistemskega pristopa k upravljanju morij (KOM(2008)0187),
  - ob upoštevanju Direktive Sveta 79/409/EGS z dne 2. aprila 1979 o ohranjanju divjih ptic² (direktiva o ohranjanju prosto živečih ptic),
  - ob upoštevanju sporočila Komisije o reformi skupne ribiške politike (načrt) (KOM(2002)0181),
  - ob upoštevanju sporočila Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu o strategiji za trajnostni razvoj evropskega ribogojstva (KOM(2002)0511),
  - ob upoštevanju sklepov seje Sveta za kmetijstvo in ribištvo 27. in 28. januarja 2003 v Bruslju,
  - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. februarja 1996 o problematiki kormoranov v evropskem ribištvu³,
  - ob upoštevanju Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst⁴,
  - ob upoštevanju člena 45 svojega poslovnika,
  - ob upoštevanju poročila Odbora za ribištvo (A6-0434/2008),
- A. ob upoštevanju hitro rastoče populacije kormoranov (*Phalacrocorax carbo*) na ozemlju Evropske unije, katerih skupno število se je v Evropi v zadnjih 25 letih podvajseterilo, njihova skupna populacija pa danes obsega približno 1,7 do 1,8 milijona ptic,
- B. ob upoštevanju dokazane in trajnostne škode v ribogojni proizvodnji in na staležih številnih vrst prosto živečih rib v celinskih vodah in na morskih obalah v številnih državah članicah Evropske unije,
- C. ker je za izvajanje ekosistemskega pristopa k upravljanju morij, obalnih območij in

---

¹ UL L 358, 31.12.2002, str. 50.

² UL L 103, 25.4.1979, str. 1.

³ UL L 65, 4.3.1996, str. 141.

⁴ UL L 206, 22.07.1992, str. 7.

celinskih voda nujna uravnotežena politika, ki lahko zagotovi ravnovesje med različnimi, vendar povsem upravičenimi cilji za trajnostno izkoriščanje staležev rib: varstvo ptic ter ohranjanje raznolike favne ptic in rib na eni strani in upravičene interese ribičev in ribogojcev glede gospodarnega izkoriščanja staležev rib na drugi strani; in ker je Uredba Sveta (ES) št. 1100/2007 z dne 18. septembra 2007 o ukrepih za obnovo staleža evropske jegulje¹ primer takšne uravnotežene politike,

- D. ker so poleg tega te ptice povzročile dokazano trajno škodo za vegetacijo na nekaterih geografskih območjih v številnih državah članicah EU,
- E. ker v EU kot tudi v prizadetih tretjih državah trenutno ni zadovoljivega dvostranskega in večstranskega usklajevanja na znanstveni in upravni ravni za obravnavanje tega pojava ter preprečevanje njegovega razvoja, predvsem glede zbiranja zanesljivih in splošno priznanih podatkov o skupni populaciji kormoranov v EU,
- F. ker je bila podvrsta *Phalacrocorax carbo sinensis* (kormoran kontinentalne podvrste) že leta 1997 črtana s seznama vrst ptic, za katere veljajo posebni ukrepi za ohranitev habitatov (priloga I direktive o ohranjanju prosto živečih ptic), saj je ta podvrsta najkasneje leta 1995 dosegla ugodno stanje ohranjenosti, medtem ko podvrsta *Phalacrocorax carbo carbo* (kormoran atlantske podvrste), ki ni nikoli veljala za ogroženo, sploh ni bila vključena na seznam,
- G. ker člen 9 direktive o ohranjanju prosto živečih ptic državam članicam in regijam daje možnost, da za preprečitev 'resne škode' sprejmejo časovno omejene zaščitne ukrepe, če s tem niso ogroženi varstveni cilji direktive o ohranjanju prosto živečih ptic oziroma ugodno stanje ohranjenosti te vrste ptice,
- H. ker se nevarnost resne škode nesorazmerno večja, tem bolj se populacija kormoranov v regiji bliža meji skupne zmogljivosti (carrying capacity) ob velikih vodnih območjih, pri čemer se istočasno močno zmanjšuje učinek lokalnih zaščitnih ukrepov,
- I. ker je nejasno določen pojem o resni škodi² iz direktive o ohranjanju prosto živečih ptic, ki državam članicam dovoljuje neposredne posege za urejanje populacije vrst ptic, privedel do znatne pravne negotovosti pri nacionalnih upravah in predstavlja možnost družbenega konflikta,
- J. ker so sklepi mednarodnih strokovnih organov o problematiki v zvezi s kormorani v Evropi bistveno protislovni, kar dokazujejo končna poročila projektov REDCAFE³, FRAP⁴ in EIFAC⁵;
- K. ker sta odobritev in financiranje ukrepov za preprečitev škode, ki jo povzročajo kormorani, sicer v pristojnosti držav članic oziroma regij, vendar pa se lahko trajnostno

¹ UL L 248, 22.09.2007, str. 17.

² alinea 2 prvega stavka člena 9(1)(a).

³ REDCAFE (Reducing the Conflict between Cormorants and Fisheries on a Pan-European Scale) je projekt, ki ga je v 5. okvirnem programu za raziskave in razvoj financirala Evropska komisija in se je zaključil leta 2005;

⁴ FRAP (Framework for Biodiversity Reconciliation Action Plans) je projekt, ki ga je v 5. okvirnem programu za raziskave in razvoj financirala Evropska komisija in se je zaključil leta 2006;

⁵ EIFAC (European Inland Fisheries Advisory Commission) je svetovni regionalni odbor za ribolov v celinskih vodah in ribogojstvo Organizacije Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo;

upravljanje populacije kormoranov ob upoštevanju dejstva, da so kormorani ptice selivke, zagotovi le z usklajenim pristopom vseh prizadetih držav članic in regij ter s pomočjo Evropske unije,

- L. ker se v sporočilu Komisije o strategiji za trajnostni razvoj evropskega ribogojstva v poglavju 'Zdesetkanje ribolovnih virov zaradi zaščitene vrste' glasi: "Ribolovni viri v ribogojstvu lahko utrpijo škodo, ki jo povzročijo zaščitene prosto živeče ptice in sesalci, kar pa spet lahko znatno škodi donosnosti podjetja ribogojne dejavnosti. Zelo težko se je ubraniti pred temi plenilci, še posebej v primeru velikih ribnikov ali v lagunah. Učinkovitost metod odganjanja je dvomljiva, saj so plenilci hitro prilagodljivi. V primeru kormoranov je trenutno edina zaščita za ribolov in ribogojstvo morda upravljanje ribolovnih virov ob rastoči populaciji prosto živečih ptic",
- M. ker je Svet na seji 27. in 28. januarja 2003 glede strategije za trajnostni razvoj evropskega ribogojstva zahteval, da "je treba razviti skupno strategijo o živalih, ki jedo ribe (na primer kormorani)",
- N. ob upoštevanju smernic za načrt za upravljanje ravni populacije velikih mesojedcev¹, ki jih je Komisija pred kratkim objavila, še posebej glede pojasnitve pojmov, kot sta 'favourable conservation status' in 'minimum viable population', kot tudi glede ugotovitve, da se lahko varstveni cilji lažje dosežejo, če se število pripadnikov neke vrste ohranja pod teoretično najvišjo stopnjo zmogljivosti nekega območja,
- O. ker imajo dosednji poskusi nacionalnih, regionalnih in lokalnih ukrepov najrazličnejših vrst dokazano omejen učinek za omejevanje škode, ki jo povzroča populacija kormoranov,
- P. ob upoštevanju dejstva, da sredstva v preteklih letih, ki so bila namenjena za zbiranje podatkov v ribiškem sektorju, niso bila v celoti porabljena (npr. proračunska postavka 11 07 02: Podpora upravljanju ribolovnih virov (izboljšanje znanstvenega svetovanja),
- Q. ker v skoraj vseh državah članicah izjeme za preprečevanje lokalne škode, sprejete v skladu s členom 9 direktive o ohranjanju prosto živečih ptic, kljub visokim upravnim naporom in socialnim stroškom niso vodile k trajnostni umiritvi problematike,
- R. ker Komisija kljub večkratnim zahtevam, ki so jih izrekle prizadete strani (ribiška društva, nosilci ribolovne dejavnosti itd.), znanost, kot tudi odbori in predstavništva držav članic in regij, ni bila pripravljena, da pripravi nove predloge za rešitev vseevropske problematike,
  - 1. poziva Komisijo in države članice, da s spodbujanjem rednih znanstvenih zbiranj da na razpolago zanesljive in splošno priznane podatke o skupni populaciji, strukturi ter merilih plodnosti in smrtnosti populacije kormoranov v Evropi;
  - 2. predlaga, da se o številu in geografski porazdelitvi populacije kormoranov s pomočjo sistematičnega spremljanja populacije kormoranov, ki ga podpirajo EU in države članice, sestavi podatkovna podlaga, ki je splošno priznana in se vsako leto posodablja, pri čemer bodo intenzivneje sodelovali raziskovalni inštituti za ribištvo in zavodi za ribištvo;

---

¹ glej: http://ec.europa.eu/environment/nature/conservation/species/carnivores/index_en.htm .

3. poziva Komisijo, naj razpiše in financira znanstveni projekt, ki bo na podlagi trenutno znanih podatkov o populaciji zaroda, rodnosti in umrljivosti izdelal oceno o velikosti in strukturi celotne populacije kormoranov;
4. poziva Komisijo in države članice, naj na primeren način spodbujajo dvostransko in večstransko izmenjavo na znanstveni in upravni ravni v EU kot tudi s tretjimi državami ter označijo vir podatkov, sporočil, prispevkov ali objav, še posebej pa statističnih podatkov, tako da bo jasno razpoznaven njihov znanstveni ali uradni značaj oziroma bo razvidno, da so te podatke zbirala društva, zlasti društva za zaščito ptic in narave;
5. poziva Komisijo, naj predloži v preučitev protislovne sklepe glede načrta za upravljanje populacije kormoranov, ki so jih dosegli REDCAFE na eni ter FRAP oz. EIFAC na drugi strani;
6. poziva Komisijo, naj glede na stopnjo prizadetosti ustanovi delovno skupino z obveznim mandatom, ki bo v letu dni sistematično preučila stroške in koristi možnih ukrepov za upravljanje kormoranov na ravni držav članic, ocenila verodostojnost po logičnih in znanstvenih merilih in podala priporočilo;
7. poziva Komisijo, naj predloži večstopenjski ter evropsko usklajen načrt za upravljanje populacije kormoranov, ki jo dolgoročno vključuje v kulturno krajino, ne da so ogroženi cilji direktive o ohranjanju prosto živečih ptic in Nature 2000 na področju vrst rib in vodnih ekosistemov;
8. posebej poziva Komisijo, naj zavoljo boljše pravne varnosti ter enotne razlage jasneje določi pojem 'resna škoda', kot je bil uveden v alineji 2 prvega stavka člena 9(1)(a) direktive o ohranjanju prosto živečih ptic;
9. poziva Komisijo, naj pripravi tudi bolj splošne smernice o naravi dovoljenih odstopanj po členu 9(1) direktive o ohranjanju prosto živečih ptic, vključno s podrobnimi pojasnili terminologije, če se ta zdi dvoumna;
10. poziva Komisijo in države članice, naj s povečanim sodelovanjem, usklajevanjem in komunikacijo na znanstveni in upravni ravni spodbujajo trajnostno upravljanje populacije kormoranov ter ustvarijo primerne pogoje za pripravo vseevropskega načrta za upravljanje populacije kormoranov;
11. poziva Komisijo, naj preveri vsa razpoložljiva pravna sredstva, da zmanjša negativne vplive populacije kormoranov na ribištvo in ribogojstvo in pri nadaljnji pripravi svoje pobude za spodbujanje ribogojstva v Evropi upošteva pozitivne učinke vseevropskega načrta za upravljanje populacije kormoranov ter po potrebi v tem okviru predstavi predloge za rešitev problematike kormoranov;
12. poziva Komisijo in države članice, naj se sredstva iz proračuna EU, ki so namenjena za zbiranje podatkov v ribiškem sektorju, še posebej iz proračunske postavke 11 07 02: Podpora upravljanju ribolovnih virov (izboljšanje znanstvenega svetovanja), namenijo tudi za raziskave, analize in napovedi o populaciji kormoranov na področju Evropske unije za prihodnje redno spremljanje te vrste ptic;

13. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.

OBRAZLOŽITEV

Kormoran (*Phalacrocorax*) je rod ptic iz reda veslonožcev (*Pelecaniformes*). To so srednje velike do velike vodne ptice, ki gnezdijo v kolonijah in živijo po celem svetu¹. V Evropi je najbolj razširjena vrsta veliki kormoran *Phalacrocorax carbo* s podvrstama *Phalacrocorax carbo carbo* (kormoran atlantske podvrste) in *Phalacrocorax carbo sinensis* (kormoran kontinentalne podvrste), ki se skoraj ne razlikujeta. Šteje se za evropsko domorodno vrsto ptic, ki jo je možno najti na morskih obalah in v celinskih vodah. Na neobalnih območjih živi predvsem ob velikih vodnih območjih, na lov pa odleti tudi k manjšim rekam v hribovju. Kormorani so delne selivke, ki se po gnezditvenem obdobju selijo bolj ali manj daleč. Zlasti kormorani, ki živijo na mrzlih območjih zmernega pasu na severni polobli, odletijo pozimi pogosto več sto kilometrov južneje.

Kormorani se prehranjujejo le z ribami, pri čemer na dan potrebujejo 400–600 g rib. So „prehrambeni oportunisti“, kar pomeni, da nimajo posebnih zahtev glede posameznih vrst rib, ampak se prehranjujejo z vsemi ribami, ki jih lahko najlažje ulovijo na posameznem vodnem območju. Najpogosteje lovijo ribe velikosti od 10 do 25 cm, vendar lahko obvladajo tudi večje živali, ki so dolge do 60 cm in tehtajo do 1 kg.

Pri lovu se kormorani potopijo s površine vode navpično navzdol in plen zasledujejo, ga ulovijo s kljunom in prinesejo na površje. Glede na to, da živijo v kolonijah, na lov odletijo običajno v velikih skupinah. Potem vsaka ptica običajno lovi sama, čeprav pogosto lovijo tudi v skupinah od 25 do več sto ptic, pri čemer ribe najprej obkrožijo, tako da lahko na posameznem vodnem območju v razmeroma kratkem času ulovijo velik delež staleža rib. Ker kormorani kot velike ptice z dolgo življenjsko dobo začnejo gnezditi šele, ko so stari od 3 do 5 let, je njihova skupna populacija v Evropi približno (najmanj) od 1,7 do 1,8 milijona ptic².

Tudi zaradi direktive o ohranjanju prosto živečih ptic (79/409/EGS), ki je bila sprejeta leta 1979, in njenih ukrepov za ohranjanje njihovih gnezditvenih območij se je populacija kormoranov nesorazmerno povečala in se naselila na območjih, ki znatno presegajo njihovo običajno gnezditveno območje in kjer jih prej ni bilo. Bistveno preveliko število teh živali je na številnih območjih Evropske unije začelo neposredno vplivati na lokalne staleže rib in ribištvo, tako da je prisotnost kormoranov postala težava v celotni Evropi.

Na težavo, povezano s staleži rib v evropskih obalnih in celinskih vodah, kaže dejstvo, da kormorani pri dnevnem vnosu 400–600 g rib zaužijejo na leto več kot 300 000 t rib iz evropskih voda. V veliko državah članicah ta količina večkrat presega proizvodnjo poklicnega ribolova v celinskih vodah in ribogojstva konzumnih rib. To pomeni, da količina 300 000 t na primer presega skupno proizvodnjo gojenih rib v Franciji, Španiji, Italiji, Nemčiji, na

---

¹ Območja razširjenosti kormoranov so zelo velika in kormorani živijo na vseh celinah, razen na Antarktiki, ker pa se prehranjujejo izključno z ribami, jih ni tudi na celinskih in sušnih območjih, na katerih primanjkuje vode, v srednji Aziji, severni Ameriki in Afriki.

² Podatki veljajo za tri evropske podvrste *Ph. carbo carbo* (Norveška, Britansko otočje, zahodna Francija: znatno povečanje s 30 000 na 39 000 parov, ki se pariyo), zahodnoevropska populacija *Ph. carbo sinensis* (povečanje s 5 000 na 136 000 parov, ki se pariyo) in vzhodnoevropska populacija *sinensis* (glavna območja razširjenosti so območje ob Donavi, Črno morje, Ukrajina: povečanje s 5 000 na 113 000 parov, ki se pariyo). Praviloma se lahko za oceno skupne populacije uporablja formula „število ptic, ki se pariyo, x faktor 2,8“ (Suter 1995). Podoben obseg je ugotovljen tudi v primeru ocene generacij, ki se ne pariyo.

Madžarskem in Češkem.

Posebej zaskrbljujoče je zmanjšanje staležev ogroženih vrst rib, kot so jegulje, lipani, podusti in druge ikrnice, in dveletnih lososov (smolts). Poleg tega je ogrožen ribolov z mrežami, in sicer ne le zaradi manjših ribolovnih možnosti, ampak tudi neposredne škode zaradi uničenih mrež.

Doslej še ni prišlo do usklajevanja takšnih ukrepov na ravni EU oz. usklajevanja nacionalnih pravnih podlag na tem področju. Dva od projektov¹, ki jih v 5. okvirnem programu za raziskave in razvoj financira Evropska komisija, in sicer FRAP (zaključen leta 2006) in REDCAFE (zaključen leta 2005), sta se med drugim ukvarjala z navzkrižjem interesov med ribogojstvom in zaščito ptic v primeru kormoranov, pri čemer sta prišla do različnih sklepov.

Na mednarodni ravni je razprava o kormoranih potekala že leta 1994 na srečanju znanstvenega sveta bonske konvencije², ki je priporočil pripravo načrta za upravljanje populacije kormoranov, vendar potem konkretni ukrepi niso bili določeni.

Uradna stališča na ravni EU za strategijo Skupnosti za rešitev problema kormoranov obstajajo že od leta 1996³. Konkretno zahtevo po evropskem načrtu za upravljanje populacije kormoranov so bile pred kratkim podane na bonski konferenci EIFAC⁴ (European Inland Fisheries Advisory Commission – evropska svetovalna komisija za ribolov v celinskih vodah Organizacije Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo) meseca novembra 2007. Tudi svetovalni odbor za ribolov in ribogojstvo (ACFA – Advisory Committee on Fisheries and Aquaculture) se je večkrat izrekel za takšen načrt⁵.

Sedanji ukrepi v posameznih državah članicah večinoma omogočajo le preprečevanje dostopa kormoranov do določenih voda ali odganjanje kormoranov, kar pomeni, da se jih usmeri k drugim vodam, kjer je nevarnost škode manjša.

Od mnogih načinov je pri intenzivnem gojenju rib v ribnikih uveljavljena predvsem električna zaščita manjših ribnikov. V primeru velikih ribnikov in voda, v katerih ribe živijo prosto in pri katerih električna zaščita ni izvedljiva, so bili najuspešnejši ukrepi, pri katerih so plašenje dopolnjevali posamezni odstrel.⁶ Vendar je učinkovitost vseh načinov odganjanja, če ne upoštevamo velikih stroškov, omejena, saj so uspešni le, kadar je skupno število ptic na posameznem območju razmeroma majhno, tako da lahko te živali dobijo dovolj hrane na drugih bližnjih vodnih območjih.

Ukrepi in posegi v gnezditvene kolonije so dovoljeni le v nekaterih državah članicah in le v posameznih primerih, razen na Danskem.

---

¹ glej www.frap-project.net in www.intercafeproject.net: program INTERCAFE se financira v okviru programa COST kot program, ki nadaljuje program REDCAFE, in bi se moral predvidoma zaključiti v jeseni 2008.

² Konvencija o varstvu selitvenih vrst prosto živčih živali; glej: www.cms.int.

³ Glej resolucijo EP B4-0138/96 in sklepe Sveta za ribištvo z dne 28.1.2003.

⁴ glej: [ftp://ftp.fao.org/docrep/fao/010/i0210e/i0210e00.pdf](http://ftp.fao.org/docrep/fao/010/i0210e/i0210e00.pdf).

⁵ Glej: http://ec.europa.eu/fisheries/dialog/acfa090408_en.pdf.

⁶ Zvezna dežela Bavarska je odobrila odstrel približno 23 000 kormoranov od leta 1996 do leta 2002, Francija pa približno 30 000 v obdobju 2003–2004, kar pa ni bistveno vplivalo na število kormoranov, ki so prezimili na zadevnem območju.

K trajnostnemu omejevanju širjenja kormoranov je do zdaj prispevalo le zmanjševanje vališč. Drugih ukrepov, kot so uničevanje gnezdišč, vznemirjanje med obdobjem gnezdenja ali pršenje jajc z oljem, ni bilo možno sistematično uporabljati, ker so časovno ali stroškovno prezahtevni ali politično sporni.

Pravni položaj

Kormorani so naravno prisotna vrsta ptic, zato jih zajema Direktiva Sveta 79/409/EGS z dne 2. aprila 1979 o ohranjanju prosto živečih ptic¹. V nasprotju s podvrsto *Phalacrocorax carbo carbo* (kormoran atlantske podvrste), ki ni bila nikoli ogrožena, je bila podvrsta *Ph. carbo sinensis* (kormoran kontinentalne podvrste) prvotno vključena na seznam vrst ptic iz priloge I, za katere veljajo posebni ukrepi za ohranitev. Vendar je bila leta 1997 s seznama izključena, ker njeno ohranitveno stanje od leta 1995 ni več neugodno.

Ker kormoran ni vključen na seznam vrst, ki se jih sme loviti, iz direktive o ohranjanju prosto živečih ptic (priloga II.1 in II.2), reden lov ni možen. Tako kot vse druge naravno prisotne vrste je tudi ta vrsta ptic praviloma absolutno zaščitena, saj je prepovedano namerno ujetje ali ubitje, namerno poškodovanje ali uničenje gnezd in jajc ter namerno vznemirjanje, zlasti v času razmnoževanja.

Vendar lahko države članice v skladu z direktivo o ohranjanju prosto živečih ptic² 'zaradi preprečitve resne škode na posevkih, živini, gozdovih, ribiških območjih in vodi' ali 'varstva rastlinstva in živalstva' od teh strogih ukrepov za ohranitev odstopijo, kadar ni na voljo druge zadovoljive rešitve. Takšno odstopanje se lahko odobri le na podlagi utemeljenih dokazov, da obstaja nevarnost 'resne škode'³.

Če prepričljivi dokazi o škodi na ribolovnih območjih ter prosto živečih rastlinah in živalih, ki bi utemeljevali odstopanje, ne bi obstajali, bi bili takšni ukrepi v nasprotju z direktivo o ohranjanju prosto živečih ptic. Pojem 'resna škoda', ki jo povzroči vrsta ptice, se v praksi različno razlaga, zato ga je treba jasneje opredeliti. Glede na to so za odobritev lokalnih ali regionalnih ukrepov za omejitev škode, ki jo povzročajo kormorani, pristojne države članice ali njihove dežele in regije.

V zadnjih letih so bili sprejeti različni časovno ali prostorsko omejeni ukrepi: na primer dovoljenja za lov za posamezna območja (Švedska, Poljska, Italija, Danska, Nemčija, Avstrija), za posamezna obdobja (Romunija, Estonija) ali za posamezne kvote (Francija, Združeno kraljestvo, Slovenija), kot tudi dovoljenja za poseg v vgnezditvene kolonije (sečnja dreves za gnezdenje, sterilizacija jajc). V nekaterih državah članicah, ki so pomembne tudi kot območja gnezdenja (npr. Nizozemska, Finska, Belgija), ukrepi proti kormoranom niso dovoljeni niti v primeru očitne škode.

Čeprav so na tem področju pristojne predvsem države članice in njim podrejene strukture, poročevalec meni, da z izključno lokalnimi in/ali nacionalnimi ukrepi ni možno trajnostno

¹ Objavljeno v UL C 103, 25.4.1979.

² Prim. drugo in tretjo alineo člena 9(1)(a).

³ Predložitev znanstvenih dokazov se v primeru povzročene škode pogostokrat zahteva, vendar v vsakem posamičnem primeru ni vedno nujna, sploh pa ne takrat, ko je škoda že povzročena. Po direktivi bi za nevarnost resne škode zadostovali že verodostojni kazalniki. Sicer pa je presoja obrazložitve prepuščena pristojnim uradom.

zmanjšati vpliva kormoranov na evropske staleže rib in ribištvo. Zato skupni pravno zavezujoči pristop, ki bi bil sprejet in bi se izvajal v celotni EU, ne bi bil le zaželen, ampak nujno potreben, poleg tega bi vsem zadevnim zainteresiranim strankam zagotavljal večjo pravno varnost.

Usklajen vseevropski akcijski načrt ali načrt upravljanja je tudi zaradi velike mobilnosti teh ptic selivk edini ciljno usmerjeni pristop, ki ne more biti v nasprotju s cilji direktive o ohranjanju prosto živečih ptic iz leta 1979. Takšen načrt bi namreč zagotavljal izpolnjevanje glavnih ciljev varstva iz te direktive, zlasti „dobrega ohranitvenega stanja“ te vrste ptic. Namen ni le uravnati populacijo kormoranov, ampak uravnovesiti različne, vendar povsem upravičene cilje za trajnostno izkoriščanje staležev rib: varstvo ptic ter ohranjanje raznolike združbe ptic in rib na eni strani in upravičene interese ribičev in ribogojcev glede gospodarnega izkoriščanja staležev rib na drugi strani.

Zato so potrebni tudi najnovejši in zanesljivi podatki o dejanskih populacijah kormoranov, ker so zdaj dostopni podatki zelo različni in pogosto povezani tudi z različnimi vidiki (podvrste, različne geografske razmejitve, populacije, ki gnezdijo, itd.).

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	5.11.2008
Izid končnega glasovanja	+: 23 -: 3 0: 1
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Stavros Arnautakis, Elspeth Attwooll, Marie-Hélène Aubert, Iles Braghetto, Niels Busk, Luis Manuel Capoulas Santos, Paulo Casaca, Zdzisław Kazimierz Chmielewski, Avril Doyle, Emanuel Jardim Fernandes, Carmen Fraga Estévez, Hélène Goudin, Heinz Kindermann, Rosa Miguélez Ramos, Marianne Mikko, Philippe Morillon, Seán Ó Neachtain, Maria Grazia Pagano, Ulrike Rodust, Struan Stevenson, Catherine Stihler, Cornelis Visser
Namestniki (člen 178(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Marie-Hélène Descamps, Michl Ebner, Véronique Mathieu, Josu Ortuondo Larrea, Raúl Romeva i Rueda, Thomas Wise